

عنوان مقاله:

تبیین پارامترهای انعطاف پذیری، در طراحی اکوموزه مردم شناسی (مطالعه موردی: اقوام و عشایر قشقای)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی عمران، معماری، شهرسازی با رویکرد توسعه زیرساخت های شهری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

آرش آزموده - دانشجو کارشناسی ارشد گروه معماری، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران.

مینو لفافچی - استادیار گروه معماری، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران.

خلاصه مقاله:

امروزه زندگی کوچ نشینی عشایر به سمت یکجا نشینی رفته و فرهنگ و سنت عشایر به فراموشی سپرده شده است که موجب بحران هویتی و گسست فرهنگی جامعه خواهد شد. فضاهای فرهنگی و موزه ها، افراد را جهت انجام فعالیت های فرهنگی و اجتماعی گرد هم می آورند و نقش مهمی در درک و چگونگی ارتباط افراد با یکدیگر و محیط انسان ساخت و روابط اجتماعی افراد دارند. از آن جا که زندگی عشایری بر پایه کوچ نشینی و انعطاف پذیر و منطبق با شرایط زیستی و سبک زندگی برخاسته از این شیوه است، سیاه چادرها از مهم ترین مولفه های زندگی عشایری اند و با فرض بر این که موزه راهکار مناسبی جهت معرفی و حفظ یک فرهنگ است، انعطاف پذیری در معماری یک مکان می تواند همزمان به چند نیاز مختلف پاسخ دهد. طراحی موزه مردم شناسی اقوام و عشایر با رویکرد انعطاف پذیری پیشنهاد گردید. هدف از این پژوهش یافتن روابطی بین کیفیت های فضایی و مفاهیمی چون انعطاف پذیری درموزه و به کارگیری آن در طراحی این بنا می باشد، تا راهکاری جهت حفظ و معرفی سنت ها و فرهنگ عشایر ارائه گردد و از گسست فرهنگی جامعه جلوگیری شود. اطلاعات مورد نیاز جهت این پژوهش از طریق مطالعات کتابخانه ای و میدانی و به روش تحقیقی مورد مطالعه قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

طراحی معماری، اکوموزه، زندگی عشایری، انعطاف پذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1722791>

